

ת"פ 48893/11/16 - מדינת ישראל נגד אלחנן ראובן דורלכר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 48893-11-16 מדינת ישראל נ' דורלכר

בפני
כבוד השופט איתן כהן
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה

נגד

אלחנן ראובן דורלכר

הנאשם

גזר דין

כללי

1. הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן בשנית, במסגרת הסדר טיעון, בשלוש עבירות של קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

2. במסגרת ההסדר, הוסכם שהנאשם יודה ויורשע והצדדים יעתרו לעונש מוסכם של 5 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי לעדי תביעה 2-4 שיהיה מסור לשיקול דעת בית המשפט.

עובדות כתב האישום המתוקן בשנית

3. על פי עובדות החלק הכללי, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום שימש הנאשם בעלים של חברת "דורלכר השקעות בע"מ - ניהול תיקי מט"ח" (להלן: החברה).

החל משנת 2007 התקשר הנאשם עם מספר רב של לקוחות (להלן: המשקיעים), וקרת עמם חוזה על גבי מסמך שכותרתו "טופס התקשרות לניהול תיק לקוח במט"ח" (להלן: החוזה).

משקיעים אלה העבירו לידי הנאשם סכומי כסף, כדי שהנאשם ישקיע את כספם בעסקות מט"ח. לאחר קבלת כספי המשקיעים השונים, ירדו הכספים לטמיון במועד ובדרך שאינם ידועים במדויק. במועד שאינו ידוע במדויק, אך לאחר קבלת כספי המשקיעים, ידע הנאשם על אובדנם. חרף מודעותו לכך, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, מסר הנאשם למשקיעים דוחות כוזבים המציגים מצג שווא שלפיו כספם בטוח ומשיא תשואות, למרות שלא היה בדברים אמת. בין היתר, פעל הנאשם באופן זה, כלפי המשקיעים הבאים:

עמוד 1

א. משה גבריאלי שינברגר - ביום 20.06.2007 נפגש שינברגר עם הנאשם, חתם על החוזה והעביר לנאשם סך של 25,000 ₪. ביום 18.06.2009 חתם שינברגר על חוזה השקעות נוסף שבמסגרתו העביר לנאשם סך של 2,000 ₪ נוספים עבור השקעה במט"ח. לאחר מכן, במועד שאינו ידוע במדויק, הפסיד הנאשם את הכספים הנ"ל. לאחר שנודע לנאשם על אובדן הכספים ובמשך תקופה אשר אינה ידועה במדויק, מסר הנאשם לשינ ג דוחות מצב כוזבים, המציגים מצג שווא שלפיו הכספים שהשקיע בטוחים ונושאי ריבית.

ב. חיים ואילה שפירא - ביום 25.06.2007 נפגשו בני הזוג שפירא עם הנאשם, חתמו על החוזה והעבירו לנאשם סך של 31,328 ₪. בהמשך חתמו בני הזוג שפירא על חוזי השקעות נוספים (בתאריכים 01.02.2009, 04.06.2009 ו- 01.01.2010), במסגרתם העבירו לנאשם סך של 250,000 ₪ נוספים עבור השקעות במט"ח. לאחר מכן, במועד שאינו ידוע במדויק, הפסיד הנאשם את הכספים הנ"ל. לאחר שנודע לנאשם על אובדן הכספים ובמשך תקופה אשר אינה ידועה במדויק, מסר הנאשם לבני הזוג דוחות מצב כוזבים, המציגים מצג שווא שלפיו הכספים שהשקיע בטוחים ונושאי ריבית.

ג. חיים ושושנה מצגר - ביום 29.06.2007 נפגשו בני הזוג מצגר עם הנאשם, חתמו על החוזה והעבירו לנאשם סך של 23,810 ₪. בהמשך חתמו בני הזוג על חוזי השקעות נוספים (בתאריכים 31.03.2009, 25.05.2009 ו- 20.09.2010), במסגרתם העבירו לנאשם סך של 465,799.30 ₪ נוספים עבור השקעה במט"ח. לאחר מכן, במועד שאינו ידוע במדויק, הפסיד הנאשם את הכספים הנ"ל. לאחר שנודע לנאשם על אובדן הכספים ובמשך תקופה אשר אינה ידועה במדויק, מסר הנאשם לבני הזוג מצגר דוחות מצב כוזבים, המציגים מצג שווא שלפיו הכספים שהשקיעו בטוחים ונושאי ריבית.

ד. הרב עמירם שקדי - ביום 29.06.2007 נפגש הרב שקדי עם הנאשם, חתם על החוזה והעביר לנאשם סך של 10,000 ₪. לאחר מכן, במועד שאינו ידוע במדויק, הפסיד הנאשם את הכסף הנ"ל. לאחר שנודע לנאשם על אובדן הכספים ובמשך תקופה אשר אינה ידועה במדויק, מסר הנאשם לרב שקדי דוחות מצב כוזבים, המציגים מצג שווא שלפיו הכספים שהשקיע בטוחים ונושאי ריבית.

ה. חיים מאיר צוובנר - ביום 30.07.2007 נפגש צוובנר עם הנאשם, חתם על החוזה והעביר לנאשם סך של 10,000 ₪. לאחר מכן, במועד שאינו ידוע במדויק, הפסיד הנאשם את הכסף הנ"ל. לאחר שנודע לנאשם על אובדן הכספים ובמשך תקופה אשר אינה ידועה במדויק, מסר הנאשם לצוובנר דוחות מצב כוזבים, המציגים מצג שווא שלפיו הכספים שהשקיע בטוחים ונושאי ריבית.

ו. שרה אסולין - ביום 01.02.2009 נפגשה אסולין עם הנאשם, חתמה על החוזה והעבירה לנאשם סך של 57,600 ₪. לאחר מכן, במועד שאינו ידוע במדויק, הפסיד הנאשם את הכסף הנ"ל. לאחר שנודע לנאשם על אובדן הכספים ובמשך תקופה אשר אינה ידועה במדויק, מסר הנאשם לאסולין דוחות מצב כוזבים, המציגים מצג שווא שלפיו הכספים שהשקיעה בטוחים ונושאי ריבית.

ז. עמיאל קרני - ביום 31.05.2009 נפגש קרני עם הנאשם, חתם על החוזה והעביר לנאשם סך של 12,000 דולר בהעברה בנקאית לחשבון החברה כדי שהנאשם ישקיע את הכסף בעסקות מט"ח. לאחר מכן, במועד שאינו ידוע במדויק, הפסיד הנאשם את הכסף הנ"ל. לאחר שנודע לנאשם על אובדן הכספים ובמשך תקופה אשר אינה ידועה במדויק, מסר הנאשם לקרני דוחות מצב כוזבים, המציגים מצג שווא שלפיו הכספים שהשקיע בטוחים ונושאי ריבית.

4. על פי עובדות האישום הראשון, ביום 29.06.2007 נפגש חיים קופינסקי עם הנאשם, חתם על החוזה והעביר לנאשם סך של 15,000 ₪ בהעברה בנקאית לחשבון החברה כדי שהנאשם ישקיע את הכסף בעסקות מט"ח. בין הצדדים סוכם, בין היתר, שהנאשם ישלח לקופינסקי סיכום של מצב חשבונו מדי חודש וכי הלה יהיה רשאי למשוך את הכסף מהחשבון תוך מתן התרעה של חודש מראש. לאחר שנכרת החוזה, במועד שאינו ידוע במדויק, הפסיד הנאשם את כספיו של קופינסקי. חרף זאת, במשך תקופה ממושכת, מדי חודש בחודשו ועד לחודש נובמבר 2011 לכל המוקדם, מסר הנאשם לקופינסקי דוחות מצב כוזבים, המציגים מצג שווא שלפיו הכספים שהשקיע בטוחים ונושאי ריבית. כאשר הופסקו הדיווחים מצד הנאשם, פנה אליו קופינסקי והנאשם דיווח לו על אובדן הכספים.

5. על פי עובדות האישום השני, ביום 13.11.2007 נפגש אליהו בן-לולו עם הנאשם, חתם על החוזה והעביר לנאשם סך של 24,000 ₪ בהעברה בנקאית לחשבון החברה בשתי "פעילות", כדי שהנאשם ישקיע את הכסף בעסקות מט"ח. בין הצדדים סוכם, בין היתר, שהנאשם ישלח לבן-לולו סיכום של מצב חשבונו מדי חודש וכי הלה יהיה רשאי למשוך את הכסף מהחשבון בכל עת שיחפוץ. ביום 30.05.2009 חתם בן-לולו על חוזה נוסף שבמסגרתו העביר לנאשם סך של 50,000 ₪ נוספים עבור השקעה במט"ח. לאחר כריתת החוזים במועד שאינו ידוע במדויק, הפסיד הנאשם את כספיו של בן-לולו. חרף זאת, במשך כשלוש שנים ועד ינואר 2012, מסר הנאשם לבן-לולו דוחות מצב כוזבים המציגים מצג שווא שלפיו הכספים שהשקיע בטוחים ונושאי ריבית. במהלך שנות ההתקשרות בין השניים, פנה בן-לולו לנאשם מעת לעת וביקש לקבל לידי את הכספים שהשקיע ואת הרווחים לכאורה, אך הנאשם השיב לו כי הדבר איננו כדאי משום שכספו מניב רווחים נאים. בפרט ביקש בן לולו מהנאשם למשוך את כספו בשנים 2010-2011, אך הנאשם שכנע אותו שיותר על כך באמצעות הדוחות הכוזבים הנ"ל. בסוף שנת 2011 או בתחילת שנת 2012 במועד שאינו ידוע במדויק, לאחר שלא נמסרו לבן-לולו דוחות על הרווחים כביכול של השקעתו, התעקש הוא למשוך את כספיו מהחשבון, או אז דיווח לו הנאשם על אובדנם.

6. על פי עובדות האישום השלישי, ביום 23.11.2009 נפגש שי עמרני עם הנאשם, חתם על החוזה והעביר לנאשם סך של 50,000 דולר בהעברה בנקאית לחשבון החברה כדי שהנאשם ישקיע את הכסף בעסקות מט"ח. בין הצדדים סוכם, בין היתר, שהנאשם ישלח לעמרני סיכום של מצב חשבונו מדי חודש וכי הלה יהיה רשאי למשוך את הכסף מהחשבון בתום שנה מעת ההשקעה. סמוך לאחר כריתת החוזה, במועד שאינו ידוע במדויק, הפסיד הנאשם את כספיו של עמרני. חרף זאת, במשך כשלוש שנים, החל מהמועד בו הפסיד הנאשם את הכספים ועד לחודש יוני 2012, מסר הנאשם לעמרני דוחות מצב כוזבים, המציגים מצג שווא שלפיו הכספים שהשקיע בטוחים ונושאי ריבית. בשל הצגת הדוחות הכוזבים

דלעיל, החליט עמרני שלא למשוך את הכספים בתום שנה ממועד ההשקעה אלא לעשות כן אך בחודש יוני 2012.

פרשת העונש - ראיות לעונש וטיעוני הצדדים

7. מטעם התביעה העידואליהו בן-לולו -המתלונן באישום-2 ושי עמרני-המתלונן באישום-3.

בן לולו העיד שביקש מהנאשם את הכספים שהשקיע אצלו כבר בשנת 2010 אולם הנאשם דחה אותו במשך מספר שנים תוך שהבטיח לו הבטחות שונות. עוד העיד על כך שהפסיד כסף בעסקה שבה היה מעורב משום שלא קיבל מהנאשם את כספו ונאלץ לגייס כסף בדרך אחרת. לשאלת בא-כוח המאשימה, השיב שאם היה יודע על אובדן הכסף בזמן אמת היה פונה למשטרה. לשאלת בא-כוח הנאשם השיב שקיבל חלק מן הכסף בחזרה לדבריו קיבל כ-17,000 ₪ ויתכן שאף סכום גבוה יותר עד 30,000 ₪ לכל היותר.

עמרני העיד שהעביר לנאשם את כספי הפיצויים שקיבלו ילדיו מממשלת צרפת לאחר שאמם ז"ל - אשתו של עמרני - נהרגה בפיגוע טרור. לשאלת בא-כוח המאשימה השיב שאם היה יודע בזמן אמת על אובדן הכסף היה פועל להשיבו וכן פונה למשטרה.

8. בפתח טיעוניה ביקשה המאשימה לכבד את הסדר הטיעון ולגזור על הנאשם 5 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, וכן מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים קופינסקי, בן-לולו ועמרני. בטיעוניה הדגישה את הפגיעה בקרבנות העבירה מחד גיסא, ומנגד את הודאת הנאשם, נטילת האחריות על המעשים והיעדר עבר פלילי, מאידך גיסא. המאשימה ציינה שבתיק נתגלו קשיים ראייניים ומשפטיים שהצדיקו את כריתת הסדר הטיעון. עוד הבהירה שהנאשם לא מואשם בכך שקיבל במרמה את כספי ההשקעות אלא בכך שהציג מצגי שווא כדי למנוע מהמשקיעים לגלות שכספם אבד. אשר לרכיב הפיצוי, עתרה לפיצוי בסכום שהולם את חומרת העבירות תוך שהפנתה לפסיקת בית המשפט העליון הקובעת שאין נפקות למצבו הכלכלי של הנאשם בקביעת סכום הפיצוי לנפגע העבירה.

9. בא-כוח הנאשם עתר אף הוא לאימוץ הסדר הטיעון שלדבריו הוא מאוזן ונכון. בטיעונו הדגיש שהנאשם לא הורשע בכך שאיבד את הכסף אלא רק במצגי שווא שהציג לאחר מכן. עוד טען שכיוון שעונש של פיצוי נועד לתת מענה לנזקים שנגרמו כתוצאה מהעבירה וכיוון שבמקרה שלפנינו לא אלה הם פני הדברים, הרי שלא ניתן לפצות את המתלוננים. עוד הוסיף שהנאשם נשוי ולו שמונה ילדים, מתגורר בשכירות ומצבו הכלכלי קשה. בעניין זה הציג מסמכים שמהם עולה שהנאשם הוא פושט רגל, ענייניו הכספיים מנוהלים בידי נאמן ודירתו נמכרה בהליך של כינוס נכסים. על כן, לדעתו, גם מסיבות אלה, ראוי יהיה להימנע מלגזור על הנאשם פיצוי.

דין

10. כתב האישום מגולל 10 מקרים דומים שהצד השווה שבכולם הוא הונאת משקיעים שהפקידו את כספם בידי הנאשם. לאחר שהנאשם איבד את הכספים שהופקדו בידיו, הונה את המשקיעים בהגישו להם דוחות כוזבים שמטרתם הייתה לכסות על אובדן הכסף. שבעה מהמקרים מופיעים בחלק הכללי של כתב האישום כרקע בלבד ולא מיוחסות לנאשם עבירות כלשהן בגינם, וזאת מטעמים הכרוכים בהסדר הטיעון. ביחס לשלושה מקרים נוספים, מואשם הנאשם במרמה.

11. הנאשם, מעל אפוא באמון המשקיעים שבטחו בו בהפקידם את כספם בידיו.

נכון, הנאשם לא הואשם באובדן הכספים וכפי הנראה ידעו המשקיעים שכספם חשוף לסיכון מסוים שהרי עסקינן בהשקעה אשר בצדה סיכויים וסיכונים. ברם במקום לעשות את הטוב והישר ולדווח למשקיעים על אובדן כספם בזמן אמת, בחר הנאשם לפסוע בדרכים עקלקלות והונה אותם.

במעשיו זכה הנאשם במרמה בהנחת הדעת של המשקיעים שסברו שכספם מוגן ולא פעלו בזמן אמת כדי להשיבו לידם. סכומי הכסף הם לא מבוטלים וכך גם פרקי הזמן שארכו המצגים הכוזבים, כך שלא מדובר במעידה רגעית אלא במעשים שהתמשכו באופן שיטתי ומחושב, לאורך זמן ניכר וכלפי מספר רב של קרבנות.

אך לפני מס' ימים חזר בית המשפט העליון על דברים שאמר בעבר בהקשר לעיקרן של עבירות המרמה, כלהלן:

" בית משפט זה עמד זה מכבר על כך, כי עיקרה של עבירת המרמה הוא בהשגת יתרון או טובת הנאה למרמה ולא בגרימת חיסרון למרומה" (רע"פ 4514/18 אהרוניאן נגד פרקליטות המדינה (03.07.2018)).

התיק שלפנינו ממחיש זאת היטב. הנאשם השיג לעצמו יתרון משמעותי בהסתירו את אובדן הכספים מהמשקיעים. במעשיו השיג הנאשם יתרון כפול, הן בכך שמנע מהמשקיעים עשיית פעולות להשבת הכספים והן בכך שאפשר את המשך זרימת הכספים לידיו ללא שהמשקיעים ידעו שעליהם להיזהר מפניו.

12. המשקיעים שנפגעו ממעשי הנאשם, ספגו פגיעה קשה, איש איש כפי נסיבותיו וכפי נסיבותיה של העבירה שנעברה כלפיו.

נגעה לליבי במיוחד עדותו של שי עמרני שהפקיד בידיו של הנאשם כספי פיצויים שקיבלו ילדיו בעקבות רצח אמם ז"ל בפיגוע טרור. מדובר אפוא בכספם של יתומים שהנאשם היה חייב בו חובת זהירות יתרה. אולם, לא זו בלבד שהנאשם איבד את הכספים, אלא שבמשך כשלוש שנים הונה את עמרני, בהגישו לו דוחות כוזבים

שבהסתמך עליהם סבר הלה לתומו שכספו בטוח ואף משיא רווחים.

לפיכך בבואי לדון בעונשו של הנאשם, שקלתי לחומרה את הפגיעה הקשה שפגע בקרבנות העבירה וכן את מידת הפגיעה שנגרמה לערכים המוגנים בעבירות שעבר שבהם: הפגיעה בתקינות חיי המסחר ובחובת הנאמנות הכרוכה בה, הפגיעה בצורך בקיומו של בטחון עסקי בכל הקשור להשקעות והפגיעה בהגנה על רכושם וקניינם של המתלוננים.

13. מנגד שקלתי לקולה את הודאתו של הנאשם ואת נסיבותיו האישיות, המשפחתיות והכלכליות. הנאשם כאמור נשוי ולו שמונה ילדים שעול פרנסתם עליו. מצבו הכלכלי דחוק וקשה, הוא הוכרז כפושט רגל וענייניו הכלכליים מנוהלים בידי נאמן. כן איבד הנאשם את דירתו שנמכרה בהליך של כינוס נכסים וכיום הוא מתגורר בשכירות.

14. הצדדים באו בהסדר טיעון שלפיו יעתרו במשותף לעונש מוסכם של 5 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודת שירות ומאסר על תנאי. עוד הוסכם בהסדר שיוטל על הנאשם רכיב של פיצוי למתלוננים קופינסקי, בן לולו ועמרני, פיצוי שלגביו היו הצדדים חלוקים. המאשימה טענה שיש להשית פיצוי בסכום שהולם את חומרת העבירות ומנגד טענה הגנה שלא ניתן לפצות את המתלוננים שכן אין מקורו של הנזק שנגרם להם בעבירות שעבר הנאשם.

כיוון שמדובר בהסדר טיעון שמרבית רכיבי הענישה שבו מוסכמים, לא התייחסו הצדדים בטיעוניהם למתווה הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, דהיינו לא טענו למתחם העונש ההולם וכיו"ב. לפיכך אף אני לא דנתי בכך וזאת בהסתמך על פסיקת בית המשפט העליון בהקשר לקשיים שיש ביישום מתווה הבניית הענישה על הסדרי טיעון. קשיים אלה נובעים מההבדלים העמוקים שבין שני המתווים. שכן הנימוקים העומדים, דרך כלל, בבסיס הסדרי טיעון ומשמשים אמת מידה לבחינתם ואימוצם, כגון: קשיים בניהול המשפט או קשיים ראייתיים או מניעת עדותם של עדים או אי יכולת להעיד עדים או מניעת חשיפת חומרים רגישים, אינם חופפים בהכרח לשיקולי הענישה שאותם נועד תיקון 113 להסדיר לצורך קידום עיקרון אחדות הענישה והגברת השוויון. למעשה, מדובר בשתי מערכות שיקולים נבדלות זו מזו המוליכות לעיתים למסקנות שונות באשר לעונש הראוי לנאשם. עוד אוסיף שיישום מתווה הבניית הענישה על הסדרי טיעון עלול להוביל בנסיבות מסוימות להטיה של העונש שייגזר. (עיין בע"פ 8109/15 אביטן נגד מדינת ישראל (09.06.2016) וכן בע"פ 2524/15 שפרנוביץ נגד מדינת ישראל ואח' (19.07.2016)).

להשלמת התמונה, יש לציין בהקשר זה שטרם נקבעה הלכה מחייבת בנושא ובפסיקת בית המשפט העליון קיימת גם גישה אחרת שעל פיה במסגרת בחינת סבירותו של הסדר הטיעון ולצורך בדיקת טובת ההנאה שהוענקה לנאשם בגדרו, מחויב בית המשפט לבדוק את מידת הסטייה של העונש המוסכם מהעונש הראוי שהיה נגזר אלמלא נכרת הסדר. דהיינו יש להשוות את העונש המוצע במסגרת ההסדר לעונש שהיה נגזר בהתאם למתווה הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה. (ראה למשל ע"פ 512/13 פלוני נגד מדינת ישראל (04.12.2013)).

15. על פי פסיקה עקבית וברורה של בית המשפט העליון, ככלל ייטה בית המשפט לכבד הסדרי טיעון המובאים לפניו זולת במקרים חריגים שבהם לא מתקיים איזון ראוי בין טובת ההנאה שמעניק הסדר הטיעון לנאשם, ובין התועלת שיש בעונש המוצע במסגרת ההסדר, לאינטרס הציבורי (להלן: "נוסחת האיזון") (ע"פ בע"פ 1958/98 **פלוני נגד מדינת ישראל** (25.12.2002)).

ודוק, נקודת המוצא בבחינת הסדר טיעון היא העונש המוצע בו. במסגרת הבחינה יבדוק בית המשפט האם העונש המוצע בהסדר הוא פרי של איזון נכון בין טובת ההנאה המוענקת לנאשם - בהשוואה לנורמת הענישה המקובלת ובהתחשב בחומרת העבירה, נסיבותיה ונסיבותיו של הנאשם - ובין התועלת שיש בעונש לאינטרס הציבורי - בהתחשב במטרה שלשלמה גובש ההסדר.

בחנתי את העונש המוצע במסגרת הסדר הטיעון ואת נימוקי ההסדר, דהיינו הקשיים העובדתיים והמשפטיים שעלו בתיק אשר די אם נידרש לפער שבין כתב האישום המקורי לזה המתוקן כדי שנוכל להעריך את מהותם והיקפם. לאחר ששקלתי את כל השיקולים הרלוונטיים בהקשר זה, מצאתי שהסדר הטיעון מקיים את נוסחת האיזון דלעיל - הוא סביר, מאוזן וראוי ועל כן החלטתי לכבדו.

16. אשר לרכיב הפיצוי, בהתאם להוראות סעיף 77 לחוק העונשין, רשאי בית המשפט שהרשיע נאשם לחייבו, בשל כל אחת מהעבירות שבהן הורשע, לשלם לאדם שניזוק כתוצאה מאותה עבירה, סכום שגובהו הוגבל בחוק (ראה סעיפים 35 ו-64 לחוק העונשין). סכום הפיצוי נועד לשפות את קרבן העבירה בגין הנזק או הסבל שנגרמו לו עקב העבירה. יישום הוראת החוק מותנה אפוא בהוכחת נזק או סבל.

בהתייחס לגובה הסכום שראוי לפסוק לנפגע עבירה בהליך פלילי, נקבע כי לא בכדי תקרת הפיצוי בסעיף 77(א) לחוק העונשין נמוכה בהרבה מהסכומים שאותם ניתן לתבוע בהליכים אזרחיים שכן בכך איזן המחוקק בין הצורך להעניק לקרבן פיצוי כלשהו בגדר ההליך המתנהל על ידי המדינה - כמעין הכרה חברתית בסבלו - ובין רצונו של המחוקק להימנע מהפיכת המשפט הפלילי, למשפט אזרחי על כל הכרוך בכך מבחינת ניהול ההליך ושמירת זכויותיהם הדיוניות של הצדדים. עוד נפסק כי בקביעת גובה הפיצוי הפלילי על בית המשפט להתחשב במגבלותיו הדיוניות של ההליך ובפגיעה האפשרית בזכותו של הנאשם להליך הוגן. (ע"פ בע"פ 3818/99 **פלוני נגד מדינת ישראל** (17.05.2001)).

עוד נקבע בפסיקה שמצבו הכלכלי של הנאשם ויכולתו לשאת בסכום הפיצוי לא ישמשו אמת מידה בקביעת גובה הפיצוי כשם שאינם משמשים אמת מידה במסגרת פיצוי שנפסק בתביעה אזרחית (ע"פ בע"פ 5761/05 **מג'דלאוי נגד מדינת ישראל** (24.07.2016)), ע"פ 2661/12 **פלוני נגד מדינת ישראל** (19.11.2012) וע"פ 1076/15 **טווק נגד מדינת ישראל** (07.06.2016) (להלן: ע"פ טווק)).

דומני שקשה לכמת את היקף הנזק שנגרם למתלוננים כתוצאה מהשיהוי שבידיעה על אבדן כספם, ברם אין כל ספק שנגרם נזק שכזה שכן נמנע מהם לכלכל את צעדיהם הכלכליים בהתבסס על נתוני אמת. כן ראוי יהיה לפצותם על הכאב והסבל שהיו מנת חלקם, וכך בדעתי לנהוג.

קצבתי את סכום הפיצויים על דרך האומדן כעולה מפסיקת בית המשפט העליון בהקשר לפיצוי נפגע עבירה לפי סעיף 77 לחוק העונשין (ראה ע"פ טווק).

סוף דבר

17. לאחר שנתתי דעתי לנסיבות כולן, ולאחר שנדרשתי לרכיבי הענישה השונים שנקבעו בהסדר הטיעון תוך בחינת היחס ההולם ביניהם והשפעתם ההדדית, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר בן חמישה חודשים שירוצה בעבודות שירות.** המאסר ירוצה בישיבת הכותל-המרכז התורני ווהאל שברח' המקובלים 7 בירושלים, בהתאם לחוות הדעת מטעם הממונה על עבודות שירות בשב"ס. הממונה יוכל לשנות את מקום ההשמה ואת שעות העבודה לפי שיקול דעתו. הנאשם יתייצב לצורך קליטה והצבה ביום 30.07.2018 בשעה 08:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז דרום- שב"ס, כפי שנקבע בחוות הדעת.

ב. **מאסר בן שישה חודשים אותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירה שיש בה יסוד של מרמה או זיוף ויורשע בה בדיון בתוך התקופה או לאחריה.**

ג. **פיצוי למתלוננים, נפגעי העבירות, כלהלן:**

עבור חיים קופינסקי - סך של 1,500 ₪.

עבור אליהו בן-לולו - סך של 4,000 ₪.

עבור שי עמרני - סך של 18,000 ₪.

הפיצויים יופקדו בקופת בית המשפט עד ליום 01.04.2019. לא יופקד סך הפיצוי במועד, יישא הפרשי הצמדה וריבית מיום גזר הדין ועד למועד התשלום המלא בפועל.

הנאשם מוזהר בזאת שעליו לעמוד בדרישות ובתנאים של מסגרת המאסר בעבודות שירות ואם יפר אותם, יהיה צפוי לנקיטת צעדים כלפיו לרבות הפסקה מנהלית או שיפוטית של עבודות השירות וריצוי יתרת הימים במאסר ממש. על הנאשם מוטלת חובה להודיע למשרד עבודות השירות על כל שינוי בפרטי ההתקשרות מולו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ו' אב תשע"ח, 18 יולי 2018, במעמד הצדדים.